

Η διάλυση του πολιτικού συστήματος και ο νέος φορέας

Οι εξελίξεις στο πολιτικό σύστημα τις τελευταίες εβδομάδες αποδεικνύουν τη διάλυση του πολιτικού συστήματος. Θα τοιμήσω να ισχυριστώ και θα προσπαθήσω να τεκμηριώσω ότι αυτό οφείλεται σε ένα βαθμό στη συνεχιζόμενη τακτική που πάντοτε ακολουθούσαν τα κόμματα που άσκησαν εξουσία και σε μεγάλο βαθμό στην ασυνάρτητη και χωρίς κατεύθυνση πολιτική της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Είναι σαφές και θα το επαναλάβω ότι η ισορροπία του πολιτικού συστήματος μπορεί να επιτευχθεί μόνον με την παρουσία μιας συμπολίτευσης που πορεύεται σταθερά στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων, και μιας αξιωματικής αντιπολίτευσης, που, ως κυβέρνηση σε αναμονή, αποτάσσει τον λαϊκισμό, ασκεί εποικοδομητική κριτική και προτείνει βήματα προς την κατεύθυνση εξόδου από την κρίση, εμπεδώνοντας ένα κλίμα εμπιστοσύνης των εταίρων και συμμάχων μας προς το πολιτικό σύστημα.

Η κυβερνητική στροφή προς έναν παλααιοκομματικό λαϊκισμό και προς μία παροχολογία άλλων εποχών έχει αφαιρέσει από την πολιτική σκηνή τη δυναμική, που είχε δημιουργηθεί με τις σταθερές μεταρρυθμιστικές επιλογές, που ακολούθησε η κυβέρνηση έως τον Απρίλιο 2014. Από την άλλη πλευρά, η συνεχιζόμενη και εντεινόμενη ακατάσχετη υποστήριξη άλλων των αιτημάτων των συντεχνιών από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει αποτέλεσμα τον αποπροσανατολισμό της κοινωνίας. Μόλις προχθές, κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης του ΔΙΚΤΥΟΥ για τη Μεταρρύθμιση στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, σχετικά με το εθνικό χρέος, ο κ. Γ. Δραγασάκης φάνηκε αδύναμος να στηρίξει τις επιλογές και προτάσεις του κόμματός του για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, υπεκφεύγοντας να απαντήσει σε ερώτηση του γράφοντος, σχετικής με την ανάπτυξη, την επιχειρηματικότητα και το ρόλο των πανεπιστημίων. Μόλις χθες ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Διαμαντόπουλος αιτιολόγησε τις εγκληματικές πράξεις του καταδικασμένου δολοφόνου της 17ης Νοέμβρη.

Συγχρόνως, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναχθεί σε κύριο υποστηρικτή των συντεχνιών, που λιμαίνονται τη ΔΕΗ εδώ και δεκαετίες. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι δεν ξεπουλάς μία κερδοφόρο επιχείρηση, αφού το 2013 η ΔΕΗ είχε κέρδη 233 εκατομμύρια ευρώ. Αποκρύπτουν, όμως, ότι η ΔΕΗ έχει χρέος άνω των 6,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός πληρώνει περίπου 600 εκατομμύρια ευρώ ετησίως για τις εισφορές των εργαζομένων της, ό-

ΑΡΘΡΟ
 Του **ΙΩΑΚΕΙΜ ΓΡΥΣΠΟΛΑΚΗΣ**
καθηγητή του Πολυτεχνείου Κρήτης

σταθμός Αμυνταίου θα πρέπει πολύ σύντομα να καταδειχθεί και να ενεργηθεί νέος στη θέση του.

Ο λαός, όμως, θα είχε διέξοδο εάν είχε ήδη συγκροτηθεί ο Μεσσίας Χώρος, είτε τον ονομάσεις Κεντροαριστερά είτε Σοσιαλδημοκρατία είτε Κοινωνικό Κέντρο είτε κάτι άλλο.

Το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να βασίζεται σε μία Ν.Δ., που παραποιεί μεταξύ άκρας δεξιάς και κέντρου, και σε μία αξιωματική αντιπολίτευση (ΣΥΡΙΖΑ), που χαρακτηρίζεται από ασυνάρτησία, έλλειψη επεξεργασμένων θέσεων, συνύπαρξη αντιφατικών προτάσεων στους κόλπους της, λαϊκισμό και παροχο-

τι οι αμοιβές πολλών εργαζομένων είναι κατά πολύ ανώτερες εκείνων των καθηγητών πανεπιστημίου, ότι μέχρι πρότινος οι συνδικαλιστές πριμοδοτούνταν με εκατομμύρια ευρώ ετησίως για ταξίδια και τις διακοπές τους και, τέλος, ότι ο

τας σε καινοτόμα τεχνολογικά προϊόντα, σε πρωταρχικές και εθνικές σημασίας στόχο και στη σύνδεση των ΑΕΙ με την επιχειρηματικότητα, (5) τη σταδιακή και σε βάθος χρόνου αύξηση του ποσοστού του ΑΕΠ για την έρευνα από 0,6% σε 3%, όπως συμβαίνει στις σκανδιναβικές χώρες, (7) την αύξηση του ποσοστού για την Παιδεία, σύμφωνα με την πρόταση του ΔΙΚΤΥΟΥ για τη Μεταρρύθμιση, (8) την ολοκλήρωση του σχεδιασμού χρήσης γης σε ολόκληρη την επικράτεια και (9) την ύπαρξη ηγεσίας με ταυτόχρονη απόρριψη των κομματικών μηχανισμών, που έφεραν την απόγνωση στην κοινωνία μας. Κυρίως δε, να πει ευθέως στο λαό ότι δεν είναι δυνατή η επαναφορά στην προ του 2009 ευμάρεια, βασισμένη σε δανεικά, και ότι όποιος κηρύσσει το αντίθετο, ψεύδεται ασυστόλως και παραπλανά το λαό.

As πούμε ξεκάθαρα ότι το μέσο ποσοστό του ΑΕΠ στην Ε.Ε., που διατίθεται σε καταναλωτικά αγαθά, είναι 58%, τη στιγμή που οι Έλληνες διέθεταν έως το 2010 το 70% και μαζί με τις δαπάνες του Δημοσίου το ποσοστό αυτό ανερχόταν σε 90%. Να τεκμηριώσουμε, επίσης, και να κάνουμε κατανοητό στο λαό ότι αυτό οδηγεί σε πλήρες αδιέξοδο την επιβίωση της χώρας μας.

Η νέα Κεντροαριστερά δεν μπορεί να έχει σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ του λαϊκισμού, των αντιφατικών δηλώσεων, της έλλειψης επεξεργασμένων θέσεων στο σύνολο σχεδόν των κρίσιμων θεμάτων, της στήριξης οιασδήποτε προέλευσης απεργιακής κίνησης και της παντελούς έλλειψης σεβασμού στο Σύνταγμα και τους νόμους που η Βουλή θεσπίζει.

Είναι οξύμωρο, αντιφατικό και πρωτοφανές, ο ΣΥΡΙΖΑ να ξεκινά την φθινοπωρινή έφοδο για την κατάληψη της εξουσίας και η μόνη του ενασχόληση με την παιδεία και την υγεία να είναι ο τρόπος με τον οποίο θα ενισχύσουν τις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις, κλείνοντας τα σχολεία και τα νοσοκομεία της χώρας.

Τη στιγμή μάλιστα που είναι γνωστή η πλήρης ανυπαρξία επεξεργασμένων θέσεων και για τα δύο αυτά εθνικά κεφάλαια, δηλαδή την παιδεία και την υγεία. Υπενθυμίζω ότι η πλέον πρόσφατη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ανάγεται στον Αύγουστο του 2012, όταν κατέθεσε νομοσχέδιο με το οποίο ζητούσε την κατάργηση του νόμου Διαμαντόπουλου (4009/2011) και την επαναφορά του νόμου Γιαννάκου (3549/2007), για τη μη εφαρμογή του οποίου είχε δώσει τη μάχη των μαχών το 2007, κλείνοντας επί δίμηνο τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ της χώρας.

» «Η συνεχιζόμενη δυστοκία στο μεσαίο χώρο φέρνει αστάθεια στο πολιτικό σύστημα»

λογία και ανυπαρξία τεκμηριωμένων θέσεων σε καίρια θέματα, όπως είναι η παιδεία, η υγεία και η ανάπτυξη.

Η συνεχιζόμενη δυστοκία στους κόλπους του μεσαίου χώρου φέρνει αστάθεια στο πολιτικό σύστημα. Το εγχείρημα της ενοποίησης του χώρου είναι εκ των ων ουκ άνευ.

Η επιτυχία ή μη του νέου εγχειρήματος έχει ως προϋπόθεση την επεξεργασία θέσεων στα θέματα παιδείας, πολιτισμού, υγείας, ανάπτυξης, ενέργειας και εξωτερικής πολιτικής. Κυρίως δε, θα πρέπει το νέο σχήμα να δηλώσει από την πρώτη στιγμή απερίφραστα ότι θα πορευτεί με αξιώματα (1) την απόρριψη του λαϊκισμού και του πελατειακού κράτους, (2) τον περιορισμό του συνδικαλισμού αποκλειστικά και μόνον στην προάσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, της αξιοκρατίας, της παραγωγικής εργασίας και το σεβασμό του Συντάγματος και των νόμων, (3) την άμεση αλλαγή του προσανατολισμού της εκπαίδευσης με στόχο την προώθηση του 70% των νέων στην τεχνική εκπαίδευση, (4) την ανάδειξη της επιχειρηματικότητας